

Manual

Samtalehjulet

**Værktøj til samtale med
mennesker med demens**

VÆRKTØJSKASSEN

- støtte til et liv med demens

Samtalehjulet

Værktøj til samtale med mennesker med demens

Værktøjskasse til rådgivning, undervisning og støtte af personer med demens og pårørende
Initiativ 11 i National Demenshandlingsplan 2025

© Nationalt Videnscenter for Demens
Revideret udgave 2024

Redaktion: Nationalt Videnscenter for Demens
Principdesign: Lea Rathnov/Hofdamerne

www.videnscenterfordemens.dk/vaerktoejskassen

Indholdsfortegnelse

Samtalehjulet – version demens	4
Samtalehjulets formål og mål	4
Samtalehjulets målgruppe	5
Opbygning, varighed og indhold	5
Tilgang	6
Fagpersonens rolle og kompetencer	7
Rammer	8
Materialer	9
Forberedelse af samtalen	12
Afvikling af samtalen	13
Afrunding af samtalen	14
Referencer	15

Værktøjskassen – støtte til et liv med demens udspringer af initiativ 11 i National Demenshandlingsplan 2025, hvor Nationalt Videnscenter for Demens har fået til opgave af Sundheds- og Ældreministeriet at udvikle og udbrede nationale værktøjer til samtale, patient- og pårørendekurser og samtalegrupper om livet med demens. Værktøjskassen, der er udviklet i samarbejde med mennesker med demens, pårørende og fageksperter, er blevet afprøvet og implementeret i en række kommuner og enkelte hukommelsesklinikker.

Samtalehjulet

Dette er manualen til samtaleværktøjet *Samtalehjulet – version demens*, som er en del af konceptet *Værktøjskassen – støtte til et liv med demens*.

Samtalehjulet er et understøttende værktøj til samtaler med mennesker med let til moderat demens og deres pårørende. Manualen indeholder en vejledning til fagpersoner om, hvordan det kan anvendes i praksis.

Du kan bruge Samtalehjulet til at sætte rammen for en involverende og meningsfuld dialog med personen med demens, hvor omdrejningspunktet er vedkommendes liv, personlige værdier, interesser og ønsker.

I manualen introduceres du først til samtaleværktøjets formål, målgruppe og rammer. Dernæst følger en beskrivelse af, hvordan du kan forberede dig til samtalen, afvikle samtalen og bruge samtales indhold efterfølgende. På Værktøjskassens hjemmeside kan du endvidere se videoerne *Hvad er Samtalehjulet?* og *Sådan bruger du Samtalehjulet*, der præsenterer formålet med Samtalehjulet og beskriver, hvordan du kommer i gang med at bruge det.

Materialerne til Samtalehjulet kan købes i videnscentrets webshop.

Samtalehjulets formål og mål

Formålet med Samtalehjulet er give personen med demens en stemme ved at støtte vedkommende i at holde fokus i samtalen og formulere egen oplevelse af ressourcer og udfordringer i hverdagen med demens samt at udtrykke værdier og ønsker til fremtiden. Desuden er formålet at lære personen med demens og dennes situation at kende og at bruge denne viden som grundlag for at vurdere, hvilken form for støtte eller hjælp vedkommende eventuelt har behov for og er motiveret for efterfølgende.

Målene med samtalen er, at

- » personen med demens oplever, at samtalen tager afsæt i vedkommendes eget perspektiv, ressourcer og udfordringer
- » den pårørende opnår større forståelse for den nærtstående med demens
- » understøtte handlekompetencerne hos personen med demens og den pårørende, så de bedre kan mestre deres situation
- » danne grundlag for en tillidsfuld og tryk relation mellem personen med demens og fagpersonen.

Systematikken i Samtalehjulet er med til at sikre en helhedsorienteret og inddragende proces ved at afdække behov, ønsker og ressourcer hos mennesker med demens.

Samtalehjulets målgruppe

Målgruppen er personer, der har fået stillet en demensdiagnose tidligt i sygdomsforløbet.

Samtalehjulet henvender sig til mennesker med demens, der

- » ønsker en samtalepartner, der kan følge dem igennem sygdomsforløbet
- » efterspørger vejledning, viden og information om aktiviteter og handlemuligheder i relation til deres liv med demens
- » profiterer af støttende kommunikative værktøjer til at beskrive de praktiske konsekvenser og vanskeligheder i hverdagen.

Forskellige faktorer har betydning for, om mennesker med demens får et positivt udbytte af samtalen, fx i hvilken grad de føler sig trygge, ønsker at tale åbent og er i stand til at mentalisere.

Opbygning, varighed og indhold

Samtalehjulet er et understøttende samtaleværktøj, der består af et hjul med et centrum og fire temaer med tilhørende hjælpekort til at understøtte samtalen.

- » Personlige faktorer = Hvem jeg er – mine værdier (centrum)
- » Kroppens funktioner = Min krop og hjerne
- » Aktiviteter = Mine aktiviteter i hverdagen
- » Deltagelse = Mit forhold til andre
- » Omgivelser og muligheder for støtte og kontakt = Mine omgivelser.

Afsæt ca. 1 1/2 time til samtalen.

Samtalehjulet kan bruges i forskellige situationer, af flere forskellige faggrupper og med forskellige formål, fx:

- » ved demenskoordinatorens hjemmebesøg, hvor vedkommende har afsat tid til at lære personen med demens at kende
- » ved opstartssamtale i dagcenter/daghjem/rehabiliteringsteam
- » ved hjemmeplejemedarbejderens opstartsbesøg i borgerens eget hjem.

Fagpersonen skal derfor på forhånd afgøre, hvilken fremgangsmåde der egner sig til den enkelte borger, og hvilket formål samtalen har, afhængigt af egne kompetencer.

Inden Samtalehjulet tages i brug, anbefaler vi derfor, at du tager stilling til følgende:

- » I hvilken kontekst i din organisation giver Samtalehjulet mening at bruge, og hvem er målgruppen?
- » Hvilken forventet effekt vil Samtalehjulet give borgeren, medarbejderne og arbejdspladsen, og hvordan hænger brugen redskabet sammen med kommunens demensstrategi, personcentrerede tilgang, brugerinddragelse, tidlige indsatser, rehabilitering m.m.?

- » Hvilke fagpersoner skal tilbyde samtaler med brug af Samtalehjulet, og har de behov for kompetenceudvikling eller en fælles instruks for, hvordan Samtalehjulet anvendes?
- » Hvor meget tid skal der afsættes til planlægning og øvelse?

Oprindeligt blev Samtalehjulet udviklet til individuelle samtaler, men erfaringerne viser, at hjælpekortene også kan facilitere gruppesamtaler med mennesker med demens. Det kan fx anvendes i Værktøjskassens kursus *Livet med demens – for mennesker med demens og pårørende*, og i *Tiden efter diagnosen – samtalegruppe for personer med let til moderat demens*. Du finder mere viden om kurserne på Værktøjskassens hjemmeside.

Tilgang

Samtalen bygger på en personcentret og sundhedspædagogisk tilgang båret af anerkendelse, empowerment, medinddragelse og kompenserende kommunikationsformer.

Anerkendelse handler om at blive set, hørt, forstået og accepteret, som den man er, og at man igennem samtale kan forstå sine reaktioner og udvikle sig. En anerkendende tilgang har fokus på deltagerens ressourcer fremfor svagheder og på muligheder fremfor begrænsninger. En anerkendende samtalepartner er åben, ærlig og nysgerrig og søger at fremme dialogen. Ved at fokusere på de menneskelige værdier og ressourcer til at mestre livet, opleves livet begribeligt, håndterbart og meningsfuldt. Det medfører, at mennesket får en oplevelse af sammenhæng. Samtalehjulet bygger netop på en helhedsorienteret og personcentreret tilgang, hvor borgerens liv, personlige værdier, interesser og ønsker er i centrum.

Empowerment handler om at udtrykke og understøtte håbet om 'et godt liv' og at støtte selvstændige beslutninger og handlinger, der fører til et aktivt og meningsfuldt liv, man selv har indflydelse på. I den tidlige fase af sygdommen kan mennesker med demens ofte fortsat tage stilling til fremtiden og udtrykke håb, ønsker og forventninger. De kan lære at anvende egne ressourcer bedre i hverdagen og lære kompenserende strategier, så de bliver i stand til at håndtere sygdommens konsekvenser og forblive så aktive som muligt.

Det betyder, at underviseren viser interesse for deltagerens levede liv, relationer, interesser, erfaringer og værdier og hjælper dem med at afklare og visualisere ønsker til fremtiden. Det er Samtalehjulet velegnet til, ligesom det kan understøtte den rehabiliterende indsats, der på sigt kan medvirke til at forhale sygdomsforløbet og forebygge senfølger i form af inaktivitet, uhensigtsmæssig adfærd og isolation.

Medinddragelse betyder, at man bliver hørt og respekteret og har indflydelse på beslutninger vedrørende sig selv og sin fremtid. Mennesker med demens kan have svækket sygdomsindsigt, der kan vanskeliggøre samtale og rådgivning om sygdommen. Men som psykologen Tom Kitwood påpeger, er det vigtigt at huske, at bag forandringen er der en person, som stadig er til stede. En person, der forsøger at begribe forandringerne, at håndtere hverdagens problemer, og som har håb og ønsker til fremtiden. Derfor bør mennesker med let til moderat demens medinddrages og tilbydes samtale om deres ændrede livssituation, og her kan Samtalehjulet være midlet. Samtalen bør varetages af en fagperson, der kan tage højde for den eventuelle svækkede erkendelsesevne.

Kompenserende kommunikationsformer kan fx være fotos og tekst. I den rehabiliterende tilgang og i samarbejdet med personen med demens skal der tages højde for behovet for kompenserende støtte og hjælp til kommunikationen om vedkommendes ønsker og behov. Mennesker med demens i et tidligt stadie af sygdommen kan give pålidelig og relevant information om deres situation, og de kan ofte erkende og beskrive deres problemer med hukommelsen, men har vanskeligt ved at beskrive de praktiske konsekvenser i hverdagen. Derfor er det vigtigt, at fagpersoner tager højde for disse vanskeligheder i samtalen med personen med demens, og her kan Samtalehjulpet og hjælpekortene være en hjælp. Hjælpekortenes tegninger skaber associationer og åbner op for samtaler, som man kender det fra Kognitiv Stimulationsterapi (CST).

Du kan læse mere om tilgangen og grundlaget for Samtalehjulet på Værktøjskassens hjemmeside.

Fagpersonens rolle og kompetencer

Erfaringer har vist, at fagpersoner skal:

- » have kendskab til og forståelse for den anvendte teori, så man forstår formålet, kan anvende værktøjet hensigtsmæssigt og vurdere personens situation ud fra det, vedkommende fortæller, samt ud fra ICF's helhedsforståelse
- » kende/lære de anvendte ICF-koder, så man kan stille uddybende spørgsmål til det, personen fortæller om sin situation. ICF følges således ikke systematisk, men bruges hvor det giver mening for at komme hele vejen rundt om et emne
- » bruge tid på at øve og lære at bruge hjælpekortene, så det fremmer samtalen (minimum 5-10 samtaler)
- » starte på en måde, man er tryk ved, fx ved at fravælge nogle kort.

Det er nødvendigt at have følgende kompetencer:

- » At være bevidst om, hvad man er god til, fx procesorienteret eller systematisk spørgeteknik.
- » At være god til at formidle, fx hvad formålet med værktøjet er.
- » At have situationsfornemmelse, fx hvornår det er relevant at bruge værktøjet.
- » At have øje for egne blinde vinkler, der fx kan betyde, at man fravælger hjælpekort med emner, man selv synes er svære at tale om.
- » At have en kreativ tilgang til værktøjets anvendelsesmuligheder.
- » At have en anerkendende og relationel tilgang til samarbejde og kommunikation med personen med demens (se boksen på side 8).

Du kan læse mere om kompetenceprofiler på Værktøjskassens hjemmeside.

Rammer

Samtalen kan finde sted hjemme hos borgeren eller der, hvor en aktivitet skal foregå, fx i træningsenheden eller på et dagcenter. Det er vigtigt med god plads ved bordet, så pladen med Samtalehjulet og hjælpekortene kan være der.

Du kan til sidst tage fotos af Samtalehjulet og hjælpekortene som dokumentation for samtalens emner og til brug for senere opfølgning.

Erfaringerne viser, at det ofte er en fordel at gennemføre samtalen uden den pårørende. For nogle kan det dog være mere trygt, at fx ægtefællen eller en voksen søn eller datter er med. En samtale, hvor den pårørende er til stede, kan medføre, at parterne får en ny fælles erkendelse og en bedre forståelse for hinanden. På den måde kan den pårørende få øje på ressourcer og de positive aspekter af livet for personen med demens.

Du skal først og fremmest:

1. være professionel, men også venskabelig uden at blive privat
2. give mulighed for gensidighed, fx ved at indvilge i at lære noget
3. nyt, som personen med demens er god til
4. være nærværende
5. anvende aktiv lytning og lytte til personen ved at følge ham/hende opmærksomt og oprigtigt i det, han/hun siger og gør, også med dit kropssprog
anvende empowerment, hvilket vil sige:
  - a. at tilføre energi og håb om et godt liv med demens
  - b. at hente inspiration og ideer fra personen med demens
  - c. at udvise tro på, at det nytter at gøre en aktiv indsats
  - d. at livet med demens også kan indebære nye positive mål og ny mening
6. være katalysator for problemløsning og give støtte uden at overtage problemerne
7. lægge vægt på succeser og de gode øjeblikke
8. være åben for samtale om smerte, sorg og andre svære følelser, når personen med demens selv tager initiativ til det
9. hjælpe personen med at finde en mening trods sygdommen og hjælpe med ikke at fokusere på årsager, men på at finde ny mening, nye sammenhænge og værdier.

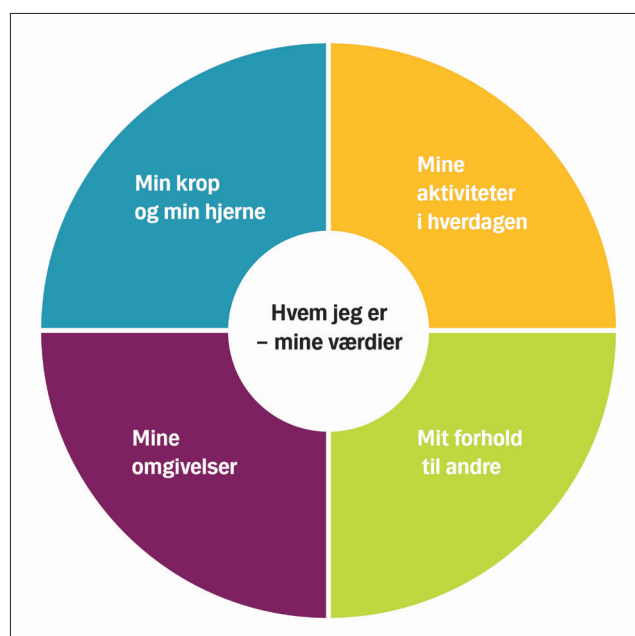
Materialer

Til samtalen kan du bruge pladen med Samtalehjulet, et sæt hjælpekort med illustrationer og tekst samt pladen *Betydningsarket*. Derudover er der en vejledning med en oversigt over hjælpekort og tilhørende ICF-koder.

Samtalehjulet

Samtalehjulet er bygget op over komponenterne i ICF-modellen, men i en forenklet version med et centrum og fire temaer:

- » Personlige faktorer = Hvem jeg er – mine værdier (centrum)
- » Kroppens funktioner = Min krop og hjerne
- » Aktiviteter = Mine aktiviteter i hverdagen
- » Deltagelse = Mit forhold til andre
- » Omgivelser og muligheder for støtte og kontakt = Mine omgivelser

Hvem jeg er – mine værdier (personlige faktorer) omhandler de vigtigste faktorer i personens livshistorie, identitet, personlige værdier, den højere mening med livet, glæder og sorger, håb og ønsker, mestringssevne, personlighed mv. ICF-modellen indeholder ikke en klassifikation af de personlige faktorer. Derfor er Samtalehjulet inspireret af Esbjergmodellens samtaleredskab (hjul og hjælpekort), Tom Kitwood's personcentrerede tilgang og af værdiskemaet fra DAISY (modellens centrum).

Min krop og min hjerne omhandler personens fysiske, psykiske og kognitive funktioner, der er nødvendige for at udføre aktiviteter og deltage i samvær med andre. Kroppens fysiske og psykiske funktioner påvirkes af den generelle helbredstilstand, sygdom eller handicap samt af personlige faktorer og forhold i omgivelserne.

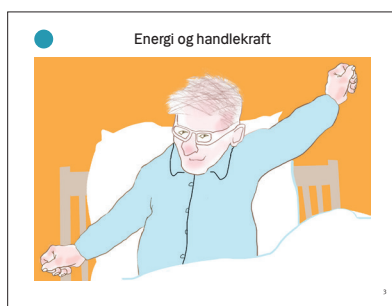
Mine aktiviteter i hverdagen omhandler personens evne til at udføre og deltage i aktiviteter i hverdagen, både i egen bolig og uden for hjemmet. Aktiviteter omfatter både daglige gøremål og interessebetonede og kulturelle aktiviteter. Personens aktiviteter i hverdagen er påvirket af kroppen og hjernens aktuelle tilstand, af personlige faktorer og af forhold i omgivelserne.

Mit forhold til andre omhandler personens evne til at deltage i socialt samspil, at begå sig i relationer og at forstå sociale spilleregler. Den sociale deltagelse påvirkes af kroppen og hjernens tilstand, af personlige faktorer og af forhold i omgivelserne.

Mine omgivelser beskriver de udefrakommende faktorer og betingelser, der påvirker personen. Det kan være familiemæssige og venskabelige forhold, personens økonomi, forholdet til det offentlige hjælpesystem og muligheden for sociale og sundhedsmæssige ydelser samt muligheder og begrænsninger i de fysiske rammer i og uden for hjemmet.

Hjælpekort

Formålet med hjælpekortene er at støtte mennesker med let til moderat demens i at holde fokus i samtalen og kompensere for svækkede mentale funktioner. Det gælder fx hukommelse, sprog, koncentration og abstrakt tænkning. På den ene side af kortet er der tekst og illustration, og på den anden side er der kun tekst. Det er individuelt, hvad der fungerer bedst for borgeren med demens.

Vejledning til hjælpekort

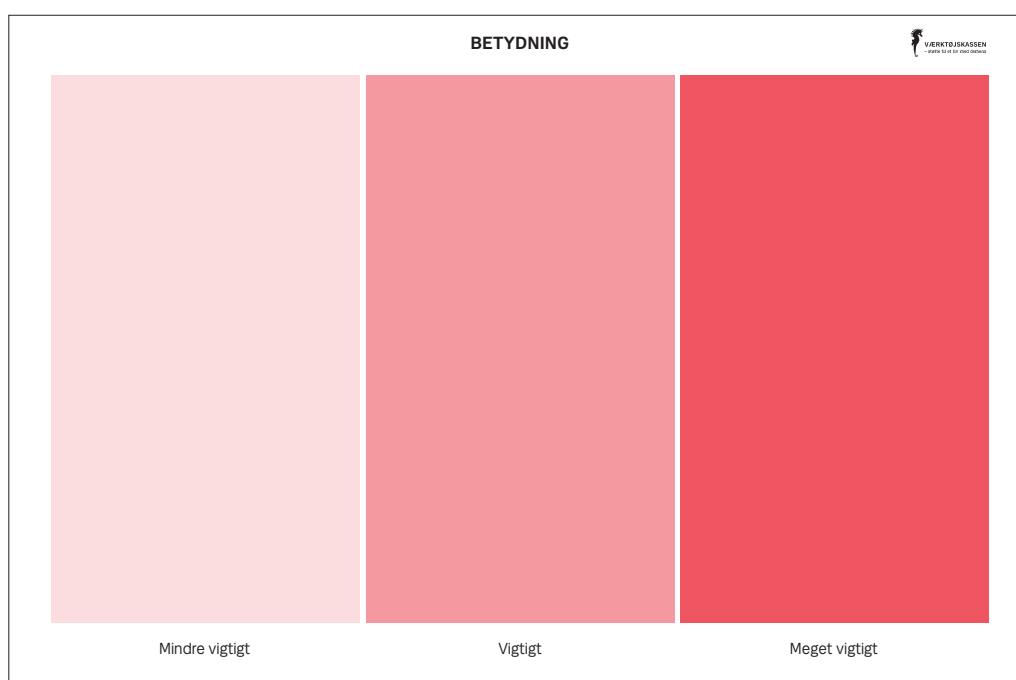
Hjælpekortene bygger på et kort kernesæt af ICF-faktorer. Der er udvalgt i alt 40 faktorer, der er relevante i en dansk kontekst. Hver af de 40 ICF-koder er repræsenteret af et hjælpekort. I den tilhørende vejledning er der en oversigt over hjælpekortene, definitioner af de 40 ICF-koder og opmærksomhedspunkter.

Betydningsark

Arket kan bruges til at hjælpe personen med demens med at afklare vigtigheden af de valgte hjælpekort.

For hvert hjælpekort, der ligger på bordet efter opsummeringen, skal personen afgøre betydningen ved at lægge kortene i én af de tre kategorier: meget vigtigt, vigtigt og mindre vigtigt.

I prioriteringen tydeliggøres om personen med demens og den pårørende har samme opfattelse og hvilke indsatser, der skal prioriteres. Årsagen er, at personen med demens kan opfatte et givent problem som mindre vigtigt, mens den pårørende derimod oplever, at problemet skal løses her og nu, for at hverdagen kan fungere.

I det følgende får du inspiration til, hvordan du i praksis kan gennemføre en samtale om borgerens liv og aktuelle situation med brug af materialerne.

På Værktøjskassens hjemmeside kan du også se videoerne *Hvad er Samtalehjulet?* og *Sådan bruger du Samtalehjulet*, der præsenterer formålet med Samtalehjulet, og hvordan du kommer i gang med at bruge det.

Forberedelse til samtalen

Samtalehjulet kan bruges på forskellige måder, og du vælger den fremgangsmåde, der giver mening i forhold til den enkelte person med demens.

Inden du møder personen, skal du tage stilling til, om samtalen skal gennemføres med:

- » personen med demens uden bisidder/pårørende
- » personen med demens og den pårørende (fokus på personen med demens)
- » de to parter hver for sig først og derefter sammen (den pårørende kan få til opgave at forberede sig på samtalen ud fra egne behov, mens du taler med personen med demens alene).

Det er vigtigt, at du har forberedt dig til samtalen ud fra den forhåndsviden, du har om personen. Overvej, om vedkommende er motiveret for denne form for samtale, og hvordan du vil introducere ham eller hende til samtalen.

Det er også vigtigt, at du har taget stilling til, hvordan du vil bruge hjælpekortene i forhold til samtalsens formål og tidsramme.

- » Du kan fx vælge at lægge kortene i bunker efter farve og derefter vende et kort ad gangen.
- » Du kan fx på forhånd sortere kortene i en bestemt rækkefølge eller kombination og frasortere kort, du ikke mener er relevante. Vær opmærksom på at frasortere ud fra personens behov og ikke dine egne.
- » Tag stilling til, om personen primært skal forholde sig til kortenes illustrationer eller tekst-side.

Hvis du ikke har prøvet at bruge Samtalehjulet før, er det vigtigt, at du læser den tilhørende manual og kort-vejledning, og at du øver dig. Det kan du fx gøre med en kollega eller en person med demens, du kender godt.

Afhængigt af dine kompetencer skal du overveje kun at spørge personen om enkelte felter på Samtalehjulet. Fx feltet 'Min krop og hjerne' og 'Mine aktiviteter, hvis du er fysioterapeut. Hvis I er flere fagpersoner med forskellige roller, fx konsulent og fysioterapeut, skal I sørge for at udvælge felterne, så personen ikke oplever gentagelser. Det er vigtigt at følge op på det, man spørger ind til/lukker op for, eller at man giver det videre til andre, hvis personen ønsker det.

Dine kompetencer og erfaringer med processen i en målrettet samtale har også betydning for, hvordan du bruger kortene i en åben samtale. Fx om du vælger at vise alle kortene på en systematisk måde, eller om du vælger at lægge kortene på bordet, efterhånden som borgeren fortæller om sin situation.

Afvikling af samtalen

Når du bruger Samtalehjulet, skal du starte med at forklare personen med demens, hvad formålet med samtalen er. Måske er der behov for, at du gentager det undervejs i samtalen.

Fortæl personen, at pladen er inddelt i følgende emner:

- » Det hvide centrum, som handler om, hvem man er og hvilke værdier, man har.
- » Det blå felt, som handler om krop og hjerne.
- » Det gule felt, som er aktiviteter i hverdagen.
- » Det grønne felt, som er forholdet til andre.
- » Det lilla felt, som handler om omgivelser, støtte og kontakt.

Bed personen vælge det tema, som I skal starte med at tale om.

Fortæl, at der hører forskellige hjælpekort til Samtalehjulet. Kortene svarer til hver af temaerne på pladen.

Forklar, at formålet med kortene er at strukturere samtalen og at støtte personen i at holde fokus. Understreg, at det er ham eller hende, der bestemmer, hvilke temaer I skal tale om.

Start samtalen med den fremgangsmåde, du har planlagt. Er der et emne, som personen ikke ønsker at tale om, lægger du kortet væk. Vær opmærksom på, at det kan være nødvendigt at justere fremgangsmåden undervejs i samtalen.

Du kan øge personens valgmuligheder ved fx at lægge to eller fire kort frem ad gangen.

Når personen har valgt et kort, stiller du HV-spørgsmål, så du får vedkommende til at fortælle, hvad der fungerer godt i hverdagen, og hvad der er udfordrende.

Hvis du oplever, at personen har svært ved at svare, kan du fx sige: Hvad tænker du på, når du ser kortet? Hvad minder det dig om? Eller: Kan du give mig et eksempel fra dit eget liv?

Husk, at det er dig som fagperson, der skal strukturere samtalen. Måske har du behov for at skrive stikord ned undervejs. Husk at forklare personen, hvorfor du gør det.

Når I i løbet af samtalen har fået talt om flere forskellige kort, kan personen med demens have brug for støtte til at bevare overblikket. Du kan hjælpe ved at lægge kortene i to rækker. En med personens ressourcer og en med udfordringer.

Afrunding af samtalen

Samtalen kan afrundes på forskellige måder.

Én måde er at genfortælle, hvad personen har fortalt ud fra de kort, der ligger på bordet. På den måde viser du, at du har set, hørt og forstået vedkommende. Derefter kan du vælge at bruge betydningsarket med de røde felter. Med Betydningsarket opfordrer du personen til at prioritere, hvad der er meget vigtigt, mindre vigtigt eller ikke vigtigt.

Under denne del af samtalen kan du med fordel inddrage den pårørende, så I sammen kan finde ud af, hvordan han eller hun oplever personens situation.

Inden I pakker kortene væk, kan I tage et foto af dem, så personen med demens og den pårørende kan huske, hvad der er blevet talt om.

Når I er færdige med samtalen, har personen fortalt om sig selv og sit liv. Og I har sammen fået vendt oplevede forandringer, ønsker og behov – alt sammen med udgangspunkt i, hvad der er det vigtigste for personen lige nu. Dette er fundamentet for jeres samarbejde og for støtte og hjælp til borgeren i fremtiden.

Hvis samtalen har vist, at personen eller den pårørende har behov for kommunal støtte eller hjælp, kan du rådgive om mulighederne for dette. Vi anbefaler at aftale et tidspunkt for opfølgning.

Herefter afrunder du besøget på vanlig vis.

Referencer

- Cheston, R., Bender, M. (2003). *Understanding dementia – the man with the worried eyes*, s. 191-195. Jessica Kingsley's Publisher.
- Esbjerg Kommune (2013). *Model for koordination med borgeren i centrum – en Esbjerg-model*.
- Jensen, L. (m.fl.) (2018). *Rehabilitering ved demenssygdom* (kap. 2). Munksgaard.
- Jensen, T. K., Johnsen, T. J. (2000). *Sundhedsfremme i teori og praksis*. Philosophia.
- Kitwood, T. (1999). *Revurdering af demens – personen kommer i første række*. Dafolo.
- Nationalt Videnscenter for Demens (2023). *Idékatalog: Værktøjskassen – støtte til et liv med demens, 15 kommuners erfaringer med implementering 2020-2022*.
- Scherer, M. J., Federici S., Tiberio L., Pigliautile M., Corradi F. & Meloni F. (2012). ICF Core Set for Matching Older Adults with Dementia and Technology. *Ageing Int.* 37:414-440.
- Schiøler, G., Dahl, T. (2003). *ICF International klassifikation af Funktionsevne, Funktionsevnenedsættelse og Helbredstilstand*. Munksgaard.
- Sundhedsstyrelsen (2005). *Terminologi – Forebyggelse, Sundhedsfremme og Folkesundhed*.
- Sundhedsstyrelsen (2010). *Rådgivningsmodellen – En vejledning om støtte til nydiagnosticerede demente og deres pårørende*.

